

[Undervisningsministeren.]

lunde har ramt det rigtige ved det, der er foreslaaet.

Jeg deler ikke den Betragtning, som ogsaa er kommet frem fra visse Højskolekredse, at hvis dette gennemføres, skaber man en Sikkerhed for Højskolerne, som kan svække deres Initiativ og give Højskolen en anden Karakter, end den tidligere har haft. Det synes jeg er fuldkommen forkert. Det vil altid, ogsaa efter at dette Lovforslag er gennemført, økonomisk set være en usikker Levevej at gaa ind som Arbejder i den danske Folkehøjskole, og det skal det ogsaa være; men det skal ikke være saa usikkert, at vi derved risikerer, at en stor Del gode Kvinder og Mænd af den Grund holder sig borte. Men Højskolen kan ikke bevare sit egentlige Præg og saa samtidig blive fuldt økonomisk sikret paa alle Omraader. Det lader sig ikke forene. Vi kan yde Højskolen yderligere Støtte, hvad jeg gerne ønsker, og hvad Lovforslaget tilsigter, og maaske den paa et eller andet Punkt skal have lidt mere end her; men en Støtte, der skulde sikre Højskolen paa samme Maade, som hvis den var en Statsinstitution, er ikke foreneligt med hele den Idé, Højskolen bygger paa, og det tror jeg heller ikke nogen her er Tilhænger af.

Det ærede Medlem Hr. Erik Appel og senere det ærede Medlem Hr. Kristian Nygaard nævnte Spørgsmaalet om de Skoler, der har haft Forberedelsesklasser til Seminarier, og beklagede sig over, at disse Skoler fremtidig ikke kunde komme ind under Højskolelovens Bestemmelser. Jeg ønsker meget gerne, at der i Forbindelse med vore Folkehøjskoler kan foregaa en Forberedelse til Seminarieuddannelsen. Man vil mange Gange have Mulighed for derigenem at faa Elever frem til Seminarierne, som vil vise sig at være meget værdifulde for Lærergeneringen. Men det har nu aldrig været efter Højskolelovens Bestemmelse, at saadanne Forberedelsesklasser findes.

Det har egentlig været imod Principerne i Højskoleloven, fordi man maa erkende, at den Uddannelse er et Led i Uddannelsen til en Livsstilling, til en Eksamen. Disse har dog ikke været strengt overholdt, for dette Forhold er kommet ind saadan lidt efter lidt, og det har i sig selv været saa fornøftigt, at man havde denne Foruddannelse, at ingen har ønsket at lægge Hindringer i Vejen derfor. Naar der nu er indsat i Lovforslaget en Bestemmelse angaaende dette Forhold, er det nærmest for i

højere Grad at fastslaa, at det ikke kunde fortsætte, det er ikke, fordi man ikke ønsker disse Kursus opretholdt, og ikke, fordi man ikke gerne ønsker at yde Støtte dertil, men fordi man har ment, at det, hvis man skal holde Linien klar, maaske vilde være bedre at yde den Støtte som selvstændig Bevilling paa anden Maade end gennem Højskoleloven. Jeg peger ogsaa paa, at andre, der søger Forberedelse til Seminarierne, jo ikke vilde have den samme Adgang til Elevunderstøttelse, som man faar ved, at Afdelingen gaar ind som et Led i Højskoleloven.

Men jeg gentager, at jeg anser denne Mulighed for, at unge, der ikke har nogen Eksamen, kan komme ind og blive forberedt til Seminariet, til Lærergeneringen, paa en Højskole, for at være noget meget ønskeligt og har hele Tiden ønsket at finde en Form, saaledes at man kunde holde dette Arbejde i Gang; det har kun været et Spørgsmaal, om det skulde være muligt under Højskoleloven, eller om det skulde ske paa anden Maade. Det er ogsaa af de Ting, vi kan drøfte i Udvalget.

Der har været nævnt en Ting endnu, som jeg lige maa omtale, det er Spørgsmaalet om Statskonsulenten. Det ærede Medlem Hr. Gregersen var den, der stærkest gik imod denne Statskonsulent og sagde, at Søgelyset var vendt her mod Statskonsulenten. Det ærede Medlem kunde for det første ikke lide Navnet og mente ogsaa i denne Stilling at se udtrykt noget, som han heller ikke syntes om. Dertil er kun at sige, at dette med Statskonsulenten ikke ligger for ved Behandlingen af dette Forslag, det vedtog Rigsdagen i Fjor — formentlig med det ærede Medlems Tilslutning, uden at det ærede Medlem dengang tog nogen Forargelse af Navnet og heller ikke af det Arbejde, som Statskonsulenten skulde have; for det er meget nøje anført i Normeringsloven, hvad denne Statskonsulent skal bestille. Jeg skal ikke indvende noget imod, at man mener noget andet nu, men efter en enstemmig Vedtagelse i Rigsdagen af denne Stilling har der i hvert Fald ikke været noget Grundlag for mig til at ændre derved, men jeg har maattet tænke, det har været Rigsdagens Mening, at vi skulde have en Mand til dette Arbejde, med den bestemte Opgave, som var nøje udformet i Bemærkningerne til Normeringsforslaget i Fjor.

Jeg tænker mig ikke Muligheden af, at en Konsulent skal kunne overkomme alt det, der blev talt om her, med at rejse ud og se til alle disse Skoler; det maa der være